

ต 5 ลักษณะของนักสื่อสารมวลชนในยุคดิจิทัล The Five Minds of Mass Communication Officers in the Digital Age

ฉันทนา ปาปัดถา

สาขาวิชาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Chantana Papattha

Department of Multimedia Technology

Faculty of Mass Communication Technology

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

E-mail: chantana.p@rmutp.ac.th

อรรถการ สัตยพาณิช

สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Arttakarn Sattayapanich

Department of Advertising and Public Relations Technology
Faculty of Mass Communication Technology
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
E-mail: arttakarn.s@rmutp.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอเกี่ยวกับจิต 5 ลักษณะของนักสื่อสารมวลชนในยุคดิจิทัล โดยนำเสนอเกี่ยวกับ ลักษณะของจิตที่ควรปลูกฝังสำหรับอนาคต จิตที่เกี่ยวข้องกับการรู้คิดเป็นหลักมีสามลักษณะ ได้แก่ จิตเชี่ยวชาญ จิตรู้สังเคราะห์ และจิตสร้างสรรค์ และจิตอีกสองลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ คือ จิตรู้เคารพ และจิตรู้จริยธรรม การวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของนักสื่อสารมวลชนและลักษณะการทำงาน โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการ สร้างและเผยแพร่เนื้อหาสารที่มีการผสมผสานกันระหว่างข้อความ กราฟิก เสียง วีดิทัศน์ และเว็บไซต์ ผ่านอินเทอร์เน็ตไปยังกลุ่มเป้าหมาย โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ การรายงานและเผย แพร่ข่าว การแสดงความคิดเห็นและแปลความหมาย การถ่ายทอดวัฒนธรรม การบันเทิง และการ โฆษณา

คำสำคัญ: จิต 5 ลักษณะ นักสื่อสารมวลชน ยุคดิจิทัล

Abstract

This paper shows the five minds of mass communication officers in the digital age. Three minds relevant to thinking include disciplined mind, synthesizing mind, and creating mind. Two minds related to humanity consist of respectful mind and ethical mind. Moreover, this paper presents the function and role of mass communication by applying computer technology, telecommunication technology, and information and communication technology for news published by text, graphic, voice, video, and website on the internet for the masses. The functions of mass communication include informing, giving opinion, transmitting culture, entertaining, and advertising.

Keywords: Five Minds, Mass Communications Officer, Digital Age

บทน้ำ

ในช่วงเวลาการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุค ดิจิทัล การศึกษาต้องเปลี่ยนในระดับฐานราก พลัง อำนาจและความจำเป็นทางวิทยาศาสตร์และเทคโน-โลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการเชื่อมโยง กันทั่วโลก ทำให้มีข้อมูลสารสนเทศจำนวนมหาศาล เกิดการหลอมรวมกันทั้งทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมือง การผสมผสานสิ่งต่าง ๆ เข้า ด้วยกัน สมเกียรติ เหลืองศักดิ์ชัย (2553: 124-125) กล่าวว่า ปรากฏการณ์ในยุคสังคมข่าวสารที่ทำให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์การบริโภคสื่อใหม่ ของคนในสังคม มี 3 ลักษณะ ได้แก่ (1) คุณลักษณะ สำคัญของสื่อแบบใหม่ (New Media) มีผลต่อการ เปลี่ยนแปลงประสบการณ์การบริโภคสื่อของคนใน สังคม (2) ปัจจัยด้านการแพร่กระจายนวัตกรรม (Diffusion of Innovations) มีผลต่อการบริโภค สื่อใหม่ของคนในสังคม และ (2) เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) ช่วยสนับสนุนการหลอมรวม สื่อ (Media Convergence) ให้เกิดการพัฒนาธุรกิจ สื่อแบบใหม่ ดังนั้น การเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด และกลมกลืน คนในสังคมจำเป็นต้องรู้จักการสื่อสาร กับผู้อื่น รู้จักใช้ชีวิต และบรรลูเป้าหมายร่วมกันได้ ซึ่งความเป็นมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 จะต้องเป็นผู้ที่ สามารถปรับตัวและสร้างประโยชน์ให้แก่องค์กร ผลิตภัณฑ์ และกระบวนการทำงาน ด้วยการใช้ทักษะ การสื่อสาร การแก้ปัญหา และการคิดเชิงวิพากษ์ นอกจากนี้ยังต้องเป็นคนที่มีความรู้และทักษะในการ รับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ เท่านั้นที่จะประสบความสำเร็จ ดังนั้น คนในอาชีพ ต่าง ๆ ในศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century skills, 2009: 2-9) จำเป็นต้องมีจิต 5

ลักษณะ ได้แก่ จิตเชี่ยวชาญ จิตรู้สังเคราะห์ จิตสร้างสรรค์ จิตรู้เคารพ และจิตรู้จริยธรรม เพื่อ การประกอบอาชีพ ซึ่งจิต 5 ลักษณะนี้มีความสำคัญ อย่างยิ่งกับผู้ประกอบอาชีพนักสื่อสารมวลชนที่มี บทบาทและมีอิทธิพลอย่างมากในสังคมปัจจุบัน

จิต 5 ลักษณะในศตวรรษที่ 21

ในช่วงต้นของศตวรรษที่ 21 พลังของโลกาภิวัตน์ นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่ทุกชีวิต โดยเฮาเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Gradner, 2009: 38-41) อธิบายลักษณะ ของจิตที่ควรปลูกฝังสำหรับอนาคตว่า เนื่องจากการ พัฒนาจิต 5 ลักษณะเป็นการช่วยฝึกฝนให้บุคคลและ สังคมสามารถต่อสู้และจัดการกับความน่ากลัวต่าง ๆ ได้ โดยการฝึกจิต 5 ลักษณะเป็นการแสดงให้เห็น ภาพที่ชัดเจนของการอยู่รอดของปัจเจกบุคคลและ สังคมในศตวรรษใหม่ ที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลง อย่างไม่แน่นอน ความหลากหลายความซับซ้อนที่ แยกแก่ความเข้าใจ (วรากรณ์ สามโกเศศ, 2553: 6) ซึ่งจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการรู้คิดเป็นหลักมีสาม ลักษณะ ได้แก่ จิตเชี่ยวชาญ (Disciplined Mind) จิตรู้สังเคราะห์ (Synthesizing Mind) และ จิตสร้างสรรค์ (Creating Mind) และอีกสองลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ คือ จิตรู้เคารพ (Respectful Mind) และจิตรู้จริยธรรม (Ethical Mind) มีรายละเอียดดังนี้

จิตเชี่ยวชาญ (Disciplined Mind) เฮาเวิร์ด การ์ดเนอร์กล่าวถึง "จิตเชี่ยวชาญ" ว่าเป็นการ เรียนรู้ทางความคิดที่สำคัญในสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้ง วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และงาน ฝีมือระดับมืออาชีพ ซึ่ง "จิตเชี่ยวชาญ" ในภาษา อังกฤษใช้คำว่า Discipline มีสองความหมายที่ต่างกัน ชัดเจน เมื่อพูดถึงจิตใจที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชา อาทิ

ศิลปะ งานช่างฝีมือ งานวิชาชีพ หรืองานวิชาการ จะใช้เวลาประมาณ 10 ปี เพื่อการเรียนรู้สาขาวิชา ใด ๆ ก่อนจะได้ชื่อว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญซึ่งเกิดจากการ อบรมสั่งสอน และความหมายที่สอง คือ การฝึกฝน อย่างต่อเนื่องและมีวินัยเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาณ ให้เป็นเลิศเสมอ ในขณะที่ความเชี่ยวชาญมากกว่า หนึ่งสาขาวิชากำลังเป็นที่ต้องการอย่างมาก ต้อง เป็นผู้รู้แบบสหวิทยาการอย่างแท้จริง และต้องใช้เวลา ถึง 10 ปีกว่าจะเชี่ยวชาญเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่ด้วย วิทยาการของการเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ จึง อาจเกิดความเชี่ยวชาญได้รวดเร็วขึ้นหรือลดเวลาได้ ถึงครึ่งหนึ่งเลยทีเดียว (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และ อธิป จิตตฤกษ์, 2554: 62-64) ตามพจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 372) ให้ความหมายของคำว่า เชี่ยวชาญ หมายถึง สันทัดชัดเจน ช่ำชอง มีความชำนิชำนาญ มาก สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2552: 16-17) นำเสนอไว้ในคู่มือสมรรถนะหลักว่า การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ รวมทั้งองค์ ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับงาน ได้แก่ ความรู้เชิงเทคนิค วิชาการหรือการจัดการ แรงจูงใจที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น ใช้ความรู้นั้นในงาน และสอนความรู้นั้น ๆ ให้แก่บุคคล อื่น ๆ ด้วย ดังนั้น การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงาน อาชีพ ได้แก่ การตระหนักด้านกฎหมาย ความรู้ด้าน ผลิตภัณฑ์ ภาพลักษณ์ของผู้ช่วยเหลือที่เชี่ยวชาญ ทักษะการวินิจฉัย และการยึดมั่นต่อการเรียนรู้ การอธิบายความเชี่ยวชาญในอาชีพมี 4 มิติ ได้แก่ อธิบายในรูปของระดับวุฒิการศึกษา ระดับของ การบริหารจัดการความรู้ เช่น ระดับบุคคล กลุ่มงาน หรือหน่วยงาน เป็นต้น ความพยายามที่จะคงไว้และ ได้มาซึ่งความรู้ความเชี่ยวชาญในงาน และขอบเขต ของการเผยแพร่ให้ความรู้แก่ผู้อื่น เช่น ตอบคำถาม การให้คำปรึกษาและเสนอแนะความรู้แก่หน่วยงาน

หรือตีพิมพ์ผลงานวิชาการ เป็นต้น ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า "จิตเชี่ยวชาญ" คือ ความชำนาญในวิชาชีพที่เกิดจาก การสั่งสมความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ จนสามารถ แสดงออกมาในลักษณะต่าง ๆ เช่น วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ การให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และ การเผยแพร่ผลงาน เป็นต้น

จิตรู้สังเคราะห์ (Synthesizing Mind) เฮาเวิร์ด การ์ดเนอร์ กล่าวถึง "จิตรู้สังเคราะห์" ว่า คือ ความ สามารถในการรวบรวมความคิดที่หลากหลายมา เชื่อมโยงกัน เพื่อใช้สื่อสารในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น นอกจากนี้ "จิตรู้สังเคราะห์" ยังแสดงถึงจิตที่ สำรวจแหล่งข้อมูลอันหลากหลาย รู้ว่าอะไรสำคัญควร ค่าแก่ความสนใจ และนำข้อมูลทั้งหมดนั้นมาผสาน กันได้อย่างมีเหตุมีผลสำหรับตนเองและผู้อื่น แต่การ อุบัติขึ้นของเทคโนโลยีและสื่อชนิดใหม่โดยเฉพาะ อย่างยิ่งอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้ข้อมูลเพิ่มขึ้นมหาศาล จนท่วมท้นเราตลอดเวลา การรู้จักเลือกข้อมูลอย่าง ฉลาดจึงเป็นทักษะที่จำเป็นมาก ใครที่รู้จักสังเคราะห์ ข้อมูลให้ตัวเองได้เก่งจะกลายเป็นบุคคลแถวหน้า และผู้ที่สามารถสังเคราะห์ข้อมูลให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย จะกลายเป็นครู นักการสื่อสาร และผู้นำที่ทรงคุณค่า โดยองค์ประกอบพื้นฐานของขั้นตอนการสังเคราะห์ เริ่มจากการตัดสินใจจะสังเคราะห์ในประเด็นใด และ เริ่มต้นจากการสังเคราะห์ที่ดีที่สดที่เคยทำไว้ ค้น ให้พบ ศึกษาและประเมินการสังเคราะห์นั้น ถ้ายัง ไม่เคยมีมาก่อนจงหันไปพึ่งบุคคลที่รู้เรื่องนั้นดีที่สุด และขอข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับการสังเคราะห์ และต้องพิจารณาว่าข้อมูลใดที่เพียงพอแล้ว และ ข้อมูลสำคัญส่วนใดที่ต้องหาเพิ่มเติม ในขณะเดียวกัน ต้องตัดสินใจเลือกรูปแบบการนำเสนอบทสรุปการ สังเคราะห์ เช่น เขียนบรรยาย นำเสนอปากเปล่า ตั้งสถานการณ์สมมติ ใช้แผนภูมิและกราฟ แสดง

เป็นสมการ แผนที่ความคิด หรือแจกแจงข้อดีข้อเสีย จนนำไปสู่การตัดสินใจขั้นสุดท้าย (วรพจน์ วงศ์กิจ รุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์, 2554: 64-65) ส่วน "การคิดสังเคราะห์" คือ ความสามารถในการรวบรวม ส่วนประกอบย่อยต่าง ๆ ที่ผ่านการใคร่ครวญ ตรึกตรอง อย่างละเอียดรอบคอบมาหลอมรวมผสมผสาน กลมกลืน จนกลายเป็นสิ่งใหม่หรือแนวคิดใหม่ภายใต้ โครงสร้างใหม่อย่างเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ที่ ์ ตั้งไว้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2549: 16; สุวิทย์ มูลคำ, 2549: 13; ฆนัท ธาตุทอง, 2554: 47) ซึ่งการ สังเคราะห์จะเข้าสู่กระบวนการที่จริงจังมากขึ้น ต้อง ค้นหาข้อมูลใหม่ ๆ สำรวจ ประเมิน ติดตาม หรือ คัดแยกข้อมูลที่ได้มาเพิ่ม และปรับปรุงแก้ไขข้อมูล ใหม่ให้เข้ากับการสังเคราะห์เบื้องต้น หมั่นทบทวน และปรับแก้อยู่เสมอ ดังนั้น ผู้สังเคราะห์ต้องเข้าใจ รูปแบบของการสังเคราะห์ เตรียมพร้อมที่จะแก้ไข ถ้าเป็นไปได้ แต่ก็พร้อมจะตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้เช่น กันเมื่อถึงกำหนด ผู้สังเคราะห์ต้องเห็นภาพรวม และ ต้องให้ความสำคัญกับรายละเอียดและรู้จักใช้ให้เกิด ประโยชน์ (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์, 2554: 65-66) ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า "จิตรู้สังเคราะห์" คือ การรู้จักเลือกข้อมูลอย่างฉลาดด้วยการค้นหา ข้อมูลใหม่ ๆ สำรวจ ประเมิน ติดตาม หรือคัดแยก ข้อมูลที่ได้มาเพิ่ม และปรับปรุงแก้ไขข้อมูลใหม่ให้เข้า สู่กระบวนการสังเคราะห์

จิตสร้างสรรค์ (Creating Mind) เฮาเวิร์ด การ์ดเนอร์ กล่าวถึง "จิตสร้างสรรค์" ว่า ผู้ที่มี จิตสร้างสรรค์จะต่างจากผู้เชี่ยวชาญทั่วไปตรงที่รู้จัก แผ้วถางหนทางใหม่ขึ้นมา นักสร้างก็คือผู้คิดนอก กรอบ เฝ้าค้นหาแนวคิดและแนวปฏิบัติใหม่ ๆ อย่าง ต่อเนื่อง เรียนรู้จากความผิดพลาด (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์, 2554: 67) นอกจากนี้

โดยหลักการแล้ว การสร้างคือผลงานของการรับรู้ คือ ต้องอาศัยความรู้ที่จำเป็นและกระบวนการใน การรับรู้ที่เหมาะสม นอกจากนี้ บุคลิกภาพและนิสัย ใจคอก็สำคัญสำหรับผู้ที่อยากเป็นนักสร้าง คนที่ ปรารถนางานที่ล้ำเลิศจะต้องมีบุคลิกภาพและวุฒิ ภาวะทางอารมณ์ที่แกร่ง (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์, 2554: 69) ซึ่ง "การสร้างสรรค์" คือ การสร้างให้มีให้เกิดขึ้น มีลักษณะริเริ่มในทาง ที่ดี เป็นการสรรสร้างคุณค่าใหม่ ๆ ด้วยสิ่งใหม่ หรือ ต่อยอดจากสิ่งเดิมที่มีอยู่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 1136; ไชย ณ พล อัครศุภเศรษฐ์, 2550: 13) ส่วน "ความคิดสร้างสรรค์" คือ กระบวนการคิดของสมอง ที่มีความสามารถในการคิดหลากหลาย แปลกใหม่ มีความยืดหยุ่น สามารถผสมผสานกลุ่มข้อมูล ข่าวสารที่มีความแตกต่างหลากหลายให้รวมเป็นหนึ่ง เดียว แล้วแก้ไขและสร้างให้เกิดคณค่าใหม่ ๆ ที่แตกต่างและใช้ประโยชน์ได้ดีกว่าเดิม ทั้งในระดับ สังคมและแต่ละบุคคล (รังสรรค์ เลิศในสัตย์, 2551: 14; พงษ์ยุทธ กล้ายุทธ, 2554: 99, สุทธิพงษ์ พงษ์วร, 2555: 29) ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า "จิตสร้างสรรค์" คือ ผู้คิดนอกกรอบที่เฝ้าค้นหาแนวคิดและแนวปฏิบัติ ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง คิดสร้างสิ่งใหม่ที่แตกต่างและ ใช้ประโยชน์ได้ดีกว่าเดิมจากการต่อยอดทางความคิด หรือการคิดสิ่งใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยมีผู้ใดคิดมาก่อน และ ต้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

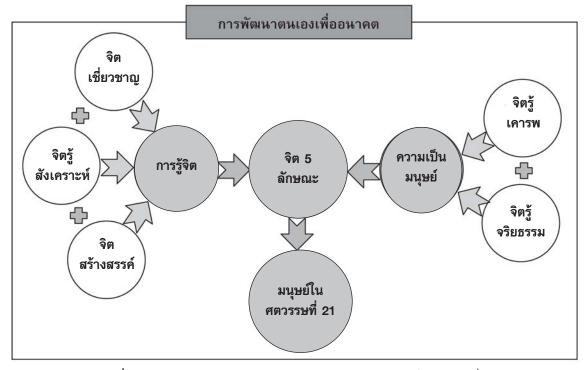
จิตรู้เคารพ (Respectful Mind) เฮาเวิร์ด การ์ดเนอร์ กล่าวถึง "จิตรู้เคารพ" ว่า การรู้จัก เคารพผู้อื่นเป็นสิ่งที่ต้องสั่งสมมาตั้งแต่เด็ก ผู้มีจิต รู้เคารพสามารถเปิดใจต้อนรับบุคคลและกลุ่มที่หลาก หลาย อยากพบพาน ทำความรู้จัก และชื่นชอบผู้คน จากแดนไกล บุคคลผู้มีความเป็นสากลนิยมอย่าง แท้จริงจะเชื่อในคุณงามความดีของผู้อื่น มอบความ

ไว้เนื้อเชื่อใจเบื้องต้น พยายามเชื่อมสัมพันธ์ และ ไม่ด่วนตัดสินใคร แน่นอนว่าท่าทีให้เกียรติเช่นนี้ใช่ว่า จะเกิดขึ้นเองหรือเป็นไปโดยอัตโนมัติ บางคนอาจ หมดความเคารพต่อกัน หรือถึงขั้นหมดความ เชื่อถือหรือเกิดความชิงชังกันก็เป็นไปได้ แต่คนที่มีจิต รู้เคารพจะเชื่อไว้ก่อนว่าความหลากหลายเป็นสิ่งที่ดี และโลกจะน่าอยู่ขึ้นหากรู้จักเคารพซึ่งกันและกัน ในขณะที่สิ่งที่บ่อนทำลายการให้เกียรติกัน คือ ความ ลำเอียงและการขาดขันติธรรม (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์, 2554: 68, 72-73) ซึ่ง "เคารพ" คือ การแสดงอาการนับถือ เช่น เคารพผู้ใหญ่ เคารพ ชาติ เคารพสิทธิของผู้อื่น เป็นต้น เป็นการแสดง การยอมรับนับถือความดีของเขาด้วยความจริงใจ ยอมรับวัฒนธรรมอื่น ยอมรับอนอื่น ยอมรับซึ่งกัน และกัน ยอมรับนับถือในความแตกต่างของ กันโดยอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ด้วยการแสดงความ อ่อนน้อม อ่อนโยนอย่างเหมาะสมทั้งต่อหน้าและ ลับหลัง และยังรวมถึงการยอมรับความแตกต่างใน ตัวบคคลด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 1136; วรากรณ์ สามโกเศศ, 2553: 6; วราธัช ตันติวรวงศ์, 2558; 1) ดังนั้นสรุปได้ว่า "จิตรู้เคารพ" คือ ความ ตระหนัก ซาบซึ้ง รู้ถึงคุณความดีที่มีอยู่จริงของบุคคล อื่น ยอมรับนับถือความดีของเขาด้วยใจจริง สามารถ เปิดใจต้อนรับบุคคลและกลุ่มที่หลากหลาย อยาก พบพาน ทำความรู้จัก และชื่นชอบผู้คนจากแดนไกล บุคคลผู้มีความเป็นสากลนิยมอย่างแท้จริงจะเชื่อใน คุณงามความดีของผู้อื่น

จิตรู้จริยธรรม (Ethical Mind) เฮาเวิร์ด การ์ดเนอร์ กล่าวถึง "จิตรู้จริยธรรม" ว่า จุดยืน ทางจริยธรรมนั้นไม่ขัดแย้งกับแนวคิดเรื่องความ

เคารพ ทว่า เป็นจุดยืนที่ซับซ้อนสำหรับบุคคลและ กลุ่มต่าง ๆ มากกว่า ผู้ที่มีจิตรู้จริยธรรมสามารถนึกถึง ตนเองในเชิงนามธรรม และถามตัวเองได้ว่า "ฉันจะ เป็นคนงานแบบไหน ฉันอยากเป็นพลเมืองแบบไหน" นอกจากตั้งคำถามนี้แล้ว ผู้มีจิตรู้จริยธรรมยังนึกถึง ตนเองในบริบทที่เป็นสากล มโนทัศน์เช่นนี้เป็นผล จากการรับรู้สิทธิและความรับผิดชอบในแต่ละหน้าที่ ที่สำคัญ คือ ผู้มีจริยธรรมต้องประพฤติให้สอดคล้อง กับสิ่งที่ตนยึดมั่น แม้ว่าพฤติกรรมดังกล่าวจะขัดแย้ง กับผลประโยชน์ส่วนตนก็ตาม (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์, 2554: 73) ซึ่ง "จริยธรรม" คือ ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม เป็นข้อควรประพฤติหรือกิริยาที่ควรประพฤติ ที่สอดคล้องกับหลักธรรมชาติหรือสอดคล้องกับความ ถกต้องดีงามต้องประสงค์ของสังคม เป็นหลักหรือ กรอบที่ทุกคนกำหนดไว้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับ สังคม เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม เกิดความสงบร่มเย็นเป็นสุข เกิดความรักสามัคคี เกิด ความอบอ่นมั่นคงและปลอดภัยในการดำรงชีวิต (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: 1136: สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร, 2550: 3; อรดี คงสมบูรณ์, 2556: 1) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า "จิตรู้จริยธรรม" คือ การรับรู้ สิทธิและความรับผิดชอบในแต่ละหน้าที่ ที่สำคัญ ความมีจริยธรรมต้องประพฤติปฏิบัติในสิ่ง ที่ดีงาม เป็น ข้อควรประพฤติหรือกิริยาที่ควรประพฤติที่ สอดคล้อง กับหลักธรรมชาติหรือสอดคล้องกับความถูกต้อง ดีงามในตัวบุคคล

คุณลักษณะของจิต 5 ลักษณะ สามารถสร้าง เป็นแผนภาพความสัมพันธ์สู่การพัฒนาความเป็น มนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ของจิต 5 ลักษณะสู่การพัฒนามนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ที่มา: บูรณาการจากแนวคิดของเฮาเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Gardner, 2009) และภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century Skills, 2009)

จากแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของจิต 5 ลักษณะสู่การพัฒนามนุษย์ในศตวรรษที่ 21 โดยจิต 5 ลักษณะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ จิตที่เกี่ยวกับ การรู้คิด เริ่มที่จิตเชี่ยวชาญ ที่เกี่ยวข้องกับความ ชำนาญในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่ จิตสังเคราะห์ที่เกิดจากการสำรวจข้อมูลที่หลากหลาย แล้วนำมาผสมผสานกันได้อย่างมีเหตุมีผลสำหรับ ตนเองและผู้อื่น ทำให้เกิดสิ่งใหม่ ซึ่งนำไปสู่จิต สร้างสรรค์ ที่เป็นการสร้างใหม่หรือการต่อยอดแนวคิด และทางปฏิบัติใหม่ ๆ ซึ่งสรุปความสัมพันธ์ได้ว่า จิต เชี่ยวชาญเป็นเรื่องของความลึก จิตรู้สังเคราะห์ เป็นเรื่องของความกว้าง และจิตสร้างสรรค์เป็นเรื่องของการแผ่ขยาย ส่วนอีก 2 ลักษณะ คือ จิตที่เกี่ยวข้อง กับความเป็นมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สั่งสมมาตั้งแต่เด็ก

คือ จิตรู้เคารพ และจิตรู้จริยธรรม ที่เป็นความสามารถ ในเชิงนามธรรม ต้องอาศัยทัศนคติเชิงนามธรรม ในการพัฒนา โดยจิตทั้ง 2 ลักษณะจะต้องใช้ระยะ เวลาในการพัฒนาและสั่งสมให้เกิดขึ้นในตัวมนุษย์

นักสื่อสารมวลชนในยุคดิจิทัล

นักสื่อสารมวลชน คือ ผู้ที่ทำงานในองค์กร สื่อสารมวลชน หรือผู้ที่ทำงานร่วมกับองค์การ สื่อมวลชนในการผลิตสารขององค์การสื่อมวลชน เพื่อส่งผ่านสื่อมวลชน ซึ่งจัดประเภทตามคุณลักษณะ การผลิตและรูปแบบทางกายภาพเป็น 2 ประเภทหลัก คือ สื่อสิ่งพิมพ์ (Printed Media) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Media) สื่อวารสารศาสตร์จะเน้น บทบาทหน้าที่ต่างกันตามคุณลักษณะ วัตถุประสงค์

และธรรมชาติของสื่อแต่ละชนิด โดยมีภาระหน้าที่ สำคัญ คือ การเสนอข่าวสารที่เป็นจริง มีประโยชน์ ทันสมัย ไม่มอมเมาผู้รับในเรื่องที่เป็นภัยดังนี้ (มาลี บุญศิริพันธ์, 2556: 30) โดยทั่วไปแล้วสื่อที่อยู่ใน กลุ่มสื่อสารมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ กระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ นิตยสาร และภาพยนตร์ (ปรมะ สตะเวทิน, 2541: 20) และเมื่อก้าวเข้าสู่ ยคเครือข่าย สื่อที่ก้าวเข้ามามีบทบาทสำคัญ คือ สื่อใหม่หรืออินเทอร์เน็ต คือ การสื่อสารทางอิเล็ก-ทรอนิกส์ที่สามารถส่งผ่านข้อมูลข่าวสารทางโครงข่าย อินเทอร์เน็ตหรือการสื่อสารออนไลน์ เป็นสื่อที่ต้อง อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการนำเสนอหรือส่งผ่าน สารไปยังผู้รับสาร โดยต้องมีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เป็นเครื่องมือสื่อสาร คุณสมบัติพิเศษของสื่อใหม่ คือ เป็นสื่อที่สามารถแพร่กระจายไปยังผู้รับสารที่ไม่จำกัด สถานที่และผู้รับสาร สามารถร่วมสื่อสารในกระบวน การสื่อสารเดียวกันได้พร้อม ๆ กัน กล่าวคือ สื่อใหม่ มีข้อได้เปรียบในการผสมผสานทั้งรูปแบบการสื่อสาร ระหว่างบุคคลและรูปแบบการสื่อสารมวลชน สื่อใหม่ มีลักษณะการส่งข้อมูลข่าวสารแบบหลายมิติ (Many-to-many Medium) ดังนั้น สื่อใหม่ จึงเป็น ช่องทางที่อาศัยศักยภาพของเทคโนโลยีการสื่อสาร ไร้สายทุกรูปแบบในการส่งผ่านเนื้อหา ข่าวสาร ข้อมูล สารสนเทศ ฯลฯ ไปยังผู้รับสาร ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ สามารถสื่อสารกับผู้ส่งสาร และมีปฏิสัมพันธ์กัน ได้ทุกสถานที่ทุกเวลาตราบใดที่มีความพร้อมทาง เศรษฐกิจในการเป็นเจ้าของเครื่องคอมพิวเตอร์ (มาลี บุญศิริพันธ์, 2556: 42-43)

ในยุคของการใช้เครื่องจักรและคอมพิวเตอร์ เพื่อการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล รูปแบบดิจิทัล ที่ใช้กันทั่วไป คือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ อินเทอร์เน็ต ปิยพงศ์ ภูมิจิตร (2556: 12-13) กล่าวว่า ในยุคของการสื่อสารที่มีเนื้อหาเกิดขึ้นมากมายอย่าง รวดเร็ว โลกที่กำลังเข้าสู่ยุคดิจิทัลจึงต้องเผชิญกับ ปัญหาการสื่อสารที่ท่วมทันไปด้วยข้อมูลเป็นอย่างมาก และจากการมาบรรจบกันระหว่างเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์กับเทคโนโลยีโทรคมนาคมทำให้เกิด นักสื่อสารมวลชนรูปแบบใหม่ เป็นสื่อที่มีการ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ด้วยเหตุที่การผลิตสื่อ ดังกล่าวมีความง่าย สะดวก และสามารถเป็นเจ้าของ ได้ง่าย ดังนั้น ในอนาคตอาจมีการพัฒนาและจำแนก ประเภทได้อีกจำนวนมาก สื่อเดิมที่มีการเปลี่ยนแปลง รูปแบบเป็นสื่อดิจิทัล (สันทัด ทองรินทร์, 2548: 279-284) ดังนี้

1) หนังสือพิมพ์ออนไลน์และนิตยสารออนไลน์ เป็นสื่อมวลชนประเภทแรกที่ปรากฏบนอินเทอร์เน็ต ในรูปแบบเวิลด์ไวด์เว็บ และรู้จักกันดีในนาม หนังสือพิมพ์ออนไลน์ การจัดทำเว็บไซต์ของ หนังสือพิมพ์เป็นไปเนื่องจากเหตผลต่าง ๆ โดย หนังสือพิมพ์บนอินเทอร์เน็ตจะเป็นการนำเสนอข่าว ข้อมลต่าง ๆ การพาดหัวข่าว การใช้ชื่อและสัญลักษณ์ เป็นแบบและจากแหล่งเดียวกันกับหนังสืคพิมพ์ที่ ตีพิมพ์บนกระดาษ โดยเปลี่ยนช่องในการนำเสนอมา อยู่บนเว็บไซต์เพื่อให้เข้าถึงผู้อ่านทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งยังมีการปรับปรุงข่าวสารได้ทันเวลา สามารถ สืบค้นข้อมูลย้อนหลังได้มากขึ้น เช่น หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ (www.thairath.co.th) หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (www.dailynews.co.th) ส่วนสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่มีการ เปลี่ยนรูปแบบหรือช่องทางการนำเสนอเช่นเดียวกัน ได้แก่ นิตยสาร วารสารต่าง ๆ แต่ส่วนใหญ่จะนำเสนอ เนื้อหาในเชิงรูป เรื่องเด่น หรือบอกสารบัญมากกว่า การที่จะนำเสนอรายละเอียด อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ (2550: 500) เสนอไว้ว่า นิตยสารออนไลน์ จะนำเสนอเนื้อหาที่แตกต่างกันไปตามแนวทางของ นิตยสารแต่ละเล่ม ซึ่งนิตยสารคอนไลน์บางเว็บไซต์

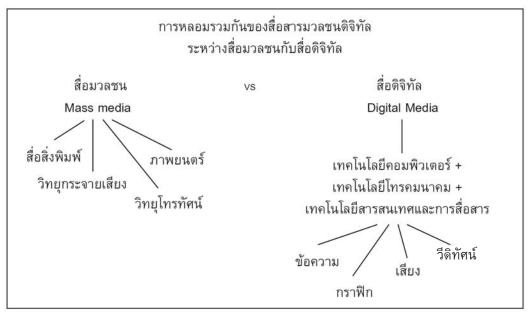
จะนำเสนอเพียงภาพปก รายละเอียดเกี่ยวกับ นิตยสารและเรื่องในฉบับที่คัดมาเฉพาะอีกเพียง เล็กน้อย การนำเสนอในลักษณะนี้เป็นไปเพื่อการ ประชาสัมพันธ์นิตยสารฉบับเล่มมากกว่าจะเป็น ช่องทางเพิ่มเติมในการขยายฐานผู้อ่านผ่านสื่อใหม่

2) วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์บน อินเทอร์เน็ต จะนำเสนอถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่ ทำให้ สามารถรับฟังและรับหมรายการสดพร้อมกับทั่วโลก รวมถึงการรับฟังหรือรับชมย้อนหลังได้ การนำเสนอ จะมีการแปลงข้อมูลที่ถูกเก็บในรูปดิจิทัลให้กลับเป็น ภาพและเสียงที่สามารถถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่อง (Streaming) ให้สามารถฟังหรือชมรายการผ่านจอ คอมพิวเตอร์เช่นเดียวกับรายการปกติของสถานีวิทยุ และสถานีโทรทัศน์ โดยใช้โปรแกรมที่เกี่ยวข้อง เช่น Windows Media Player, Real Player, Quick Time นักสื่อสารมวลชนวิทยุกระจายเสียงและ โทรทัศน์ดังกล่าวมักจัดทำเว็บไซต์ เช่นเดียวกับ หนังสือพิมพ์ (สันทัด ทองรินทร์. 2548: 279-284) โดยวิทยุออนไลน์ (เว็บเรดิโอ) มักจะไม่แยกตัวเป็น เว็บเดี่ยว ๆ ที่มีแต่การให้บริการรับฟังเสียงเพียง อย่างเดียว แต่มักจะรวมอยู่กับเว็บที่มีเนื้อหาข่าวสาร (Newspaper Online) การให้บริการภาพข่าว (TV Online) และยังมีเนื้อหาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ข่าว (Magazine Online) เช่น BBC Online CNN Online เป็นต้น เว็บเรดิโอในประเทศไทยมี 2 รูปแบบ ใหญ่ ๆ คือ แบบ Real Time Radio กับแบบ Radio on Demand (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ, 2550: 502-503) ส่วนโทรทัศน์ออนไลน์หรือเว็บทีวี มีความแตกต่างที่เห็นได้ชัดจากเว็บไซต์ของสถานี

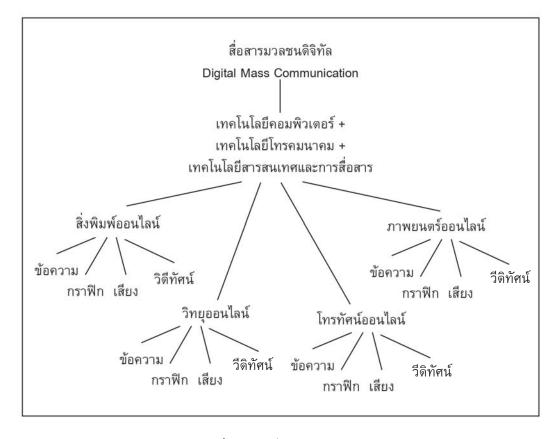
โทรทัศน์อื่น ๆ ในส่วนของการนำเสนอข่าวแบบ เกาะติดสถานการณ์ (Breaking News) และข่าว ตามเวลาจริง (Real Time News) โดยภาพรวม เว็บไซต์ของ ททบ. 5 ค่อนข้างจะมุ่งเน้นการนำเสนอ ข่าวมากกว่าเนื้อหาประเภทอื่น ส่วนเว็บไซต์ของสถานี อื่น ๆ เช่น เว็บไซต์ของไทยทีวีช่อง 3 สถานีโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 7 ค่อนข้างจะเน้นไปในทางการ โฆษณาประชาสัมพันธ์ละครและเนื้อหาในแนวทาง าันเทิงมากกว่า

3) สื่อภาพยนตร์ที่มีการเปลี่ยนแปลงจากระบบ ฟี ล์ ม เป็ นระบบ ดิจิทัล จะมีความ แตกต่างจาก นักสื่อสารมวลชนประเภทอื่น ๆ คือ ภาพยนตร์ที่ถ่าย ทำด้วยกล้องดิจิทัล เป็นการเก็บข้อมูลด้วยการ์ด แผ่นดิสก์หรือซีดี ที่บันทึกได้จากการใช้กล้องดิจิทัล ในการบันทึกภาพและเก็บภาพ จะให้คุณภาพภาพที่มีความละเอียดสูงและมีความคมชัดมากกว่ากล้องฟิล์ม (Rouse, 2005)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า นักสื่อสารมวลชนในยุคดิจิทัล หมายถึง ผู้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอด ข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังมวลชนหรือผู้รับสารที่ ประกอบด้วยคนจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว ประกอบ ด้วย สื่อสิ่งพิมพ์วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และสื่อดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ มีเทคโนโลยีโทรคมนาคมที่เป็นโทรศัพท์ ไร้สายหรือมือถือ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการ สื่อสารในการสร้างและเผยแพร่เนื้อหา สาร ที่มี การผสมผสานกันระหว่างข้อความ กราฟิก เสียง วีดิทัศน์ และเว็บไซต์ผ่านอินเทอร์เน็ตไปยังกลุ่ม เป้าหมาย ซึ่งสามารถแสดงรูปแบบการหลอมรวมกัน ของสื่อสารมวลชนในยุคดิจิทัล ดังนี้

ภาพที่ 2 แสดงการหลอมรวมกันของสื่อสารมวลชนในยุคดิจิทัล

ภาพที่ 3 แสดงสื่อสารมวลชนดิจิทัล

จิต 5 ลักษณะของนักสื่อสารมวลชนในยุค ดิจิทัล

ลักษณะที่สำคัญของมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ควรมีการปลูกฝังจิต 5 ลักษณะ ได้แก่ 1) จิตเชี่ยวชาญ คือ ผู้มีความความรู้ ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ ที่ทำอยู่ จึงจะส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูงสุด 2) จิตรู้สังเคราะห์ คือ ผู้ที่สามารถค้นหาข้อมูลใหม่ ๆ สำรวจ ประเมิน ติดตาม หรือคัดแยกข้อมูลที่ได้มาเพิ่ม และปรับปรุงแก้ไขข้อมูลใหม่ให้เข้ากับการสังเคราะห์ เบื้องต้น หมั่นทบทวนและปรับแก้อยู่เสมอ 3) จิต สร้างสรรค์ คือ ผู้ที่ค้นหาแนวคิดและแนวปฏิบัติใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง เรียนรู้จากความผิดพลาดด้วยการ สร้างผลงานที่อาศัยความรู้ที่จำเป็น และกระบวนการ ในการรับรู้ที่เหมาะสมในการสร้างขึ้น มีลักษณะ ริเริ่มในทางที่ดี 4) จิตรู้เคารพ คือ ผู้มีจิตรู้เคารพ สามารถเปิดใจต้อนรับบุคลและกลุ่มที่หลากหลาย อยากพบพาน ทำความรู้จัก และชื่นชอบผู้คนจาก แดนไกล บุคคลผู้มีความเป็นสากลนิยมอย่างแท้จริง และสิ่งที่ต้องสั่งสมมาตั้งแต่เด็ก และ 5) จิตรู้ จริยธรรม คือ ผู้ที่มีจิตรู้จริยธรรมสามารถนึกถึงตนเอง ในเชิงนามธรรม มีการรับรู้สิทธิและความรับผิดชอบ ในแต่ละหน้าที่ ที่สำคัญ ผู้มีจริยธรรมจะต้องประพฤติ ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ตนยึดมั่น

นักสื่อสารมวลชนมีบทบาทหน้าที่สำคัญโดยสรุป จากการวิเคราะห์ตามแนวคิดของ ฮาโรลด์ ลาสเวลล์ (Lasswell อ้างถึงใน กิติมา สุรสนธิ, 2548: 113-114) มาลี บุญศิริพันธ์ (2556: 12-14) และ สมควร กวียะ (2539: 36-37) สามารถสรุปเป็น 5 บทบาท ได้แก่ 1) การรายงานและเผยแพร่ข่าว คือ การเฝ้าติดตาม เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในสังคม รวบรวม ข่าวสาร เลือกประมวลผล และเผยแพร่ข่าวสารแก่ สาธารณชน 2) การแสดงความคิดเห็นและแปล ความหมาย คือ การศึกษาสำรวจ วิเคราะห์เหตุการณ์

แสดงความคิดเห็น ให้ข่าวสาร โดยการติดตามศึกษา เรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่าง ถูกต้องถี่ถ้วน แล้วนำมาชี้แจงสู่สาธารณชน 3) การ ถ่ายทอดวัฒนธรรม คือ ถ่ายทอดหรือสืบทอดความรู้ ค่านิยม ทัศนคติ และบรรทัดฐานของสังคม เป็นการ แสดงออกทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ที่สะท้อน วัฒนธรรมและค่านิยมหลักระดับชาติ 4) การ บันเทิง คือ การให้ความผ่อนคลายด้วยสาระบันเทิงแก่ สาธารณชน เป็นการช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ในชีวิตประจำวันด้วยเรื่องเริงรมย์ นวนิยาย หรือ เรื่องราวจินตนาการต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับสาร ด้วยการ ละเล่นที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน และ 5) การโฆษณา คือ เป็นสื่อกลางโฆษณาสินค้าให้ผู้บริโภคมีทางเลือก เห็นความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับสินค้า เปิดโอกาสให้ ผ้บริโภคมีทางเลือกและตัดสินใจซื้อสินค้าในราคาที่ เป็นธรรม และการจัดหาวิธีการใช้สื่อใหม่ ๆ เพื่อให้ เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคให้มากยิ่งขึ้น

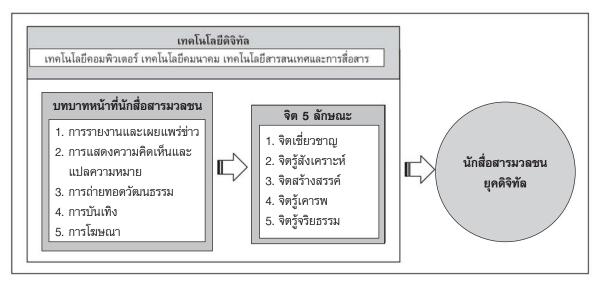
สิ่งสำคัญยิ่งอีกประเด็น คือ การก้าวเข้าสู่ยุค ดิจิทัล ซึ่งลักษณะการทำงานของนักสื่อสารมวลชน ก็มีความแตกต่างออกไปจากอดีต นักสื่อสารมวลชน จะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัย โดยนักสื่อสาร มวลชนในยุคดิจิทัลต้องเป็นผู้ที่มีทักษะการใช้ เทคโนโลยีโทรคมนาคมที่เป็นโทรศัพท์ไร้สายหรือ มือถือ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการ สร้างและเผยแพร่เนื้อหา สาร ที่มีการผสมผสานกัน ระหว่างข้อความ กราฟิก เสียง วีดิทัศน์ และเว็บไซต์ ผ่านอินเทอร์เน็ตไปยังกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีลักษณะ การทำงานด้วยอุปกรณ์ระบบดิจิทัล แต่ยังคงบทบาท หน้าที่ของความเป็นนักสื่อสารมวลชนไว้อย่าง ครบถ้วน ได้แก่ การรายงานและเผยแพร่ข่าว การแสดงความคิดเห็นและแปลความหมาย การ ถ่ายทอดวัฒนธรรม การบันเทิง และการโฆษณา บอกจากบทบาทหบ้าที่ของบักสื่อสารมวลหบแล้ว

การใช้สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ งาน จะต้องมีการเชื่อมโยงกับจิต 5 ลักษณะ เพื่อให้ เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบทบาทหน้าที่

เทคโนโลยีและความเป็นนักคิดและความเป็นมนุษย์ ไปพร้อม ๆ กัน สามารถนำเสนอเป็นตารางและ แผนภาพ ดังนี้

ตาราง แสดงความสัมพันธ์ของจิต 5 ลักษณะกับบทบาทหน้าที่ของนักสื่อสารมวลชน

บทบาทหน้าที่ของ นักสื่อสารมวลชน	จิต 5 ลักษณะ	ความสัมพันธ์ของจิต 5 ลักษณะกับบทบาทหน้าที่ ของนักสื่อสารมวลชน
 การรายงานและเผย แพร่ข่าว การแสดงความคิดเห็น และแปลความหมาย การถ่ายทอด วัฒนธรรม การบันเทิง การโฆษณา 	จิตเชี่ยวชาญ	ผู้ประกอบอาชีพนักสื่อสารมวลชนมีบทบาทหน้าที่ต้องนำเสนอข่าวสารที่เป็นจริง โดยผู้ที่ทำหน้าที่นี้จะต้องได้รับการเรียนรู้ด้านวิชาชีพมาจนมีความเชี่ยวชาญใน ระดับหนึ่ง เพื่อพร้อมที่จะก้าวเข้าสู่การประกอบอาชีพได้อย่างเต็มภาคภูมิ ซึ่ง ไม่ว่านักสื่อสารมวลชนจะปฏิบัติหน้าที่ใดก็ตาม ย่อมต้องใช้ทักษะความชำนาญ ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพมาเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพ นักสื่อสารมวลชนทุก ๆ บทบาทนั่นเอง
	จิตรู้สังเคราะห์	ผู้ประกอบอาชีพนักสื่อสารมวลชนจะต้องรู้จักวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร ที่ได้มาจากแหล่งข่าวสารว่าเหมาะสมที่จะนำเสนอในรูปแบบใด รู้จักสังเคราะห์ ข้อมูลก่อนดำเนินการเผยแพร่ข่าวสารออกไป เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบอื่น ๆ ตาม มา ไม่ว่าจะเป็นการรายงานข่าว การแสดงความคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์ การ ถ่ายทอดวัฒนธรรม การบันเทิง รวมถึงการโฆษณา ล้วนต้องใช้ทักษะการคิด วิเคราะห์เพื่อการสร้างสรรค์งานต่าง ๆ ให้เกิดผลกระทบที่จะเป็นผลเสียน้อยที่สุด
	จิตสร้างสรรค์	ผู้ประกอบอาชีพนักสื่อสารมวลชนจะต้องมีความสร้างสรรค์ในทางดีหรือทาง บวกในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ซึ่งการนำเสนอข่าวสารของนักสื่อสารมวลชน ทุก ๆ ข่าวล้วนมีผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง ดังนั้น การนำเสนอข่าวสารในทาง สร้างสรรค์จะเป็นการสร้างสรรค์สังคมไปด้วย เช่น การนำเสนอข่าวด้วยความ สร้างสรรค์ การแสดงความคิดเห็นทางบวก การถ่ายทอดวัฒนธรรมสร้างสรรค์ การบันเทิงที่สร้างสรรค์สำหรับผู้ชม การโฆษณาที่สร้างสรรค์โดยยึดหลักความ เป็นจริง ไม่โฆษณาเกินจริง
	จิตรู้เคารพ	ผู้ประกอบอาชีพนักสื่อสารมวลชนจะต้องรู้จักที่จะเคารพสิทธิ์ เคารพความเป็น ส่วนตัวของบุคคลที่อยู่ในข่าว รวมถึงการรู้จักเคารพบุคคลในสังคม โดยไม่นำ เสนอข่าวสารที่อาจจะส่งผลกระทบร้ายแรงแก่ชีวิตของผู้อื่น ไม่ทำลายวัฒนธรรม อันดีงามของชาติ ไม่เอาปมด้อยของผู้อื่นมาสร้างสรรค์งานของตนเอง ซึ่งจิตรู้ เคารพนี้ นักสื่อสารมวลชนจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นจิต ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์
	จิตรู้จริยธรรม	ผู้ประกอบอาชีพนักสื่อสารมวลชนจะต้องเป็นบุคคลที่ดำรงไว้ซึ่งคุณธรรม จริยธรรม รวมถึงจรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาบรรณ วิชาชีพอย่างเคร่งครัด ซึ่งจิตรู้จริยธรรมเป็นแนวทางสำหรับข้อประพฤติปฏิบัติ ตนในการประกอบอาชีพ และยังเป็นจิตที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์อีกด้วย

ภาพที่ 4 แสดงการผสานกันของจิต 5 ลักษณะของนักสื่อสารมวลชนในยุคดิจิทัล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่นักสื่อสารมวลชนในยุคดิจิทัล จะ ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความสามารถในการใช้เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีโทรคมนาคม เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร โดยจะต้องมีทักษะตามจิต 5 ลักษณะ ได้แก่ จิตเชี่ยวชาญ จิตรู้สังเคราะห์ จิตสร้างสรรค์ จิตรู้เคารพ และจิตรู้จริยธรรม เพื่อ การปฏิบัติหน้าที่หลัก 5 บทบาท ได้แก่ การรายงาน และเผยแพร่ข่าว การแสดงความคิดเห็นและแปล ความหมาย การถ่ายทอดวัฒนธรรม การบันเทิง และการโฆษณา นอกจากนี้ ผู้ที่ประกอบอาชีพ นักสื่อสารมวลชนต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อ ตนเอง หน้าที่ และสังคม ทั้งนี้ เนื่องมาจากความ ก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว นักสื่อสารมวลชนสามารถนำเสนอข่าวสารได้แค่ ปลายนิ้วสัมผัส ซึ่งอาจจะส่งผลร้ายแรงตามมาใน ภายหลัง ดังนั้น นักสื่อสารมวลชนจะต้องมีความ ชำนาญในการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ นักสื่อสารมวลชน รู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม กับงาน ใช้วัสดุอุปกรณ์ด้วยความสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ด้วยความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี สิ่งที่สำคัญยิ่ง ต่อการเลือกใช้ เทคโนโลยีให้ เหมาะสมสำหรับ นักสื่อสารมวลชน คือ นักสื่อสารมวลชนจะต้องรู้จัก ที่จะเคารพสิทธิ์ เสรีภาพของผู้อื่น รวมถึงคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นสิ่งที่นักสื่อสาร มวลชนต้องยึดถือปฏิบัติด้วยความเคร่งครัด เนื่องจาก บางครั้งการใช้ เทคโนโลยีที่มีความสะดวกสบายจน เกินไป อาจจะทำให้ เกิดการส่งข้อมูลที่ยังไม่ได้รับการ คิดวิเคราะห์อย่างดี อาจก่อให้ เกิดผลกระทบและสร้าง ความเสียหายให้ แก่บุคคลอื่นในระยะเวลาอันรวดเร็ว

บทสรุป

จิต 5 ลักษณะกับบทบาทหน้าที่ของนักสื่อสาร มวลชนในยุคดิจิทัล มีลักษณะการทำงานโดยใช้ เทคโนโลยีโทรคมนาคม เทคโนโลยีโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการสร้าง และเผยแพร่เนื้อหาสารที่มีการผสมผสานกันระหว่าง ข้อความ กราฟิก เสียง วีดิทัศน์ และเว็บไซต์ผ่าน อินเทอร์เน็ตไปยังกลุ่มเป้าหมาย โดยมีบทบาทหน้าที่ สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ การรายงานและเผยแพร่

ข่าว การแสดงความคิดเห็นและแปลความหมาย การ ถ่ายทอดวัฒนธรรม การบันเทิง การโฆษณา ซึ่งทุก ๆ บทบาท สิ่งที่นักสื่อสารมวลชนมีความเชื่อมโยงกับจิต 5 ลักษณะ ได้แก่ จิตเชี่ยวชาญ จิตรู้สังเคราะห์ จิตสร้างสรรค์ จิตรู้เคารพ และจิตรู้จริยธรรม เพื่อการ ประกอบอาชีพของนักสื่อสารมวลชนให้มีความเป็น กลาง นำเสนอเรื่องจริง ไม่เลือกข้าง ซึ่งเป็นคุณสมบัติ ที่มีความสำคัญยิ่งกับผู้ประกอบอาชีพนักสื่อสาร มวลชน ที่มีบทบาทและมีอิทธิพลอย่างมากในสังคม ปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- Akarasupaset, Chai Na Pol. 2007. Creative Innovation: Innovation Creation for Competitive Competency in Future World. Bangkok: Pluspress. (in Thai).
- ไชย ณ พล อัครศุภเศรษฐ์. 2550. **Creative**Innovation: การสร้างสรรค์นวัตการเพื่อ
 ศักยภาพการแข่งขันโลกอนาคต. กรุงเทพมหานคร: Pluspress.
- Bhumichitra, Piyapong. 2013. "Communication in Digital Age: Communication, or Not?."

 Creative Thailand Journal. 4, 10: 12-13. (in Thai).
- ปียพงศ์ ภูมิจิตร. 2556. "การสื่อสารในยุคดิจิทัล Communication, or Not?." **นิตยสาร Creative Thailand**. 4, 10: 12-13.
- Boonyasiripun, Malee. 2013. Introduction to Journalism: Philosophy and Concepts. 2nd ed. Bangkok: Thammasat Press. (in Thai).

- มาลี บุญศิริพันธ์. 2556. **วารสารศาสตร์เบื้องต้น ปรัชญาและแนวคิด.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ-มหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Chareonwongsak, Kriengsak. 2006. **Analysis Thinking.** Bangkok: Success Media. (in Thai).
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2549. **การคิดเชิง** วิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: ซัคเซส มีเดีย.
- Gardner, Howard. 2009. Five Minds for the Future. Boston, MA: Harvard Business Review Press.
- Kaweya, Somkaun. 1996. Mass Communication, Role, Function, Liberty, and Responsibility. Bangkok: Dokya. (in Thai).
- สมควร กวียะ. 2539. การสื่อสารมวลชน บทบาท หน้าที่ เสรีภาพ และความรับผิดชอบ. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า.
- Klayut, Pongyut. 2011. "Creative Thinking Creation." **Journal of Rangsit University: Teaching and Learning**. 6, 2: 98-107. (in Thai).
- พงษ์ยุทธ กล้ายุทธ. 2554. "ความคิดสร้างสรรค์สร้าง ได้." **วารสารพัฒนาการเรียนการสอน** มหาวิทยาลัยรังสิต. 5, 2: 98-107.
- Kongsomboon, Aradee. 2013. Ethical and Working [Online]. Available: http://www. ldd.go.th /web_psd/knowledge/ knowledge/2556/sari1.pdf (in Thai).
- อรดี คงสมบูรณ์. 2556. **จริยธรรมกับการทำงาน** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก http://www.ldd.go.th/web_psd/knowledge/knowledge/2556/sari1.pdf

- Problem Solving Techniques. 2nd ed.
 Bangkok: Technology Promotion
 Association (Thailand-Japan). (in Thai).
- รังสรรค์ เลิศในสัตย์. 2551. **เทคนิคการแก้ไขปัญหา** อย่างสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ-มหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- Luengsukchai, Somkiet. 2010. "Internet Television and New Media Consumption in the Information Age." University of the Thai Chamber of Commerce Journal. 30, 2: 124-140. (in Thai).
- สมเกียรติ เหลืองศักดิ์ชัย. 2553. "โทรทัศน์อินเทอร์เน็ต กับการบริโภคสื่อใหม่ในยุคสังคมข่าวสาร." วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 30, 2: 124-140.
- Munkham, Suwit. 2006. Synthesis Teaching Strategy. Bangkok: Parbpim. (in Thai).
- สุวิทย์ มูลคำ. 2549. กลยุทธ์การสอนคิดสังเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- Partnership for 21st Century skills. 2009. "Framework for 21st Century Learning." **P21 Framework Definitions Publication**, 12. 9: 2-9.
- Pongworn, Suthipong. 2012. "Creative Problem Solving Techniques and Design Activity."

 IPST Magazine. 40, 175: 29-31. (in Thai). สุทธิพงษ์ พงษ์วร. 2555. "ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ
- สุทธพงษ พงษวร. 2555. "ความคดสรางสรรค ทกษะ การแก้ปัญหาและกิจกรรมการออกแบบ." นิตยสาร สสวท. 40, 175: 28-31.
- Rouse, Margaret. 2005. **Digital Divide** [Online]. Available: http://searchciomidmarket.

- techtarget. com/definition/ digital-divide.
- Samkoset, Warakorn. 2010. August 5. "Five Minds for the Future." **Matichon**: 6. (in Thai).
- วรากรณ์ สามโกเศศ. 5 สิงหาคม 2553. "5 ลักษณะ จิตสำหรับอนาคต." **มติชน**: 6.
- Satawatin, Parama. 1998. **Mass Communication, Process and Theory**. 2nd ed. Bangkok:

 Faculty of Communication Arts,

 Chulalongkorn University. (in Thai).
- ปรมะ สตะเวทิน. 2541. การสื่อสารมวลชน กระบวน การและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Siriyuvasak, Ubonrat, et al. 2007. **Principle of Mass Communication, Mass Media, Cultural, and Social.** 2nd ed. Bangkok:
 Chulalongkorn University. (in Thai).
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ. 2550. **สื่อสารมวลชน** เบื้องต้น สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- Surasonthi, Kitima. 2005. **Introduction to Communication**. Bangkok: Chamchuri. (in Thai).
- กิติมา สุรสนธิ. 2548. ความรู้ทางการสื่อสาร (Introduction to Communication). กรุงเทพมหานคร: จามจุรี โปรดักท์.
- Tantivorawong, Waratah. 2015. Five Minds of SMEs Desired Characteristics in 21st Century [Online]. Available: http://www.thailandonlinefocus.com/focus/article_detail/746/ (in Thai).

- วราธัช ตันติวรวงศ์. 2558. **จิตห้าลักษณะที่พึง ประสงค์ของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีใน ศตวรรษที่ 21** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก http://
 www.thailandonlinefocus.com/focus/
 article_detail/746/
- Thailand. Office of the Civil Service Commission.
 2009. Core Competencies Handbook:
 Definition and Behavioral Indicators
 Examples. Bangkok: P.A.Living. (in Thai).
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. 2552. คู่มือสมรรถนะหลัก: คำอธิบาย และตัวอย่าง พฤติกรรมบ่งชี้. กรุงเทพมหานคร: พี.เอ.ลิฟวิ่ง.
- Thailand. The Royal Institute of Thailand. 2003.

 The Royal Institute Dictionary B.E. 2542
 (1999). Bangkok: Nanmee Books. (in Thai).
 ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรม ฉบับ
 ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร:

นานมีบุ๊ค.

Thailand. The Secretariat of the House of Representatives. 2007. Guideline to the Morality and Ethical Standard of Government Officer and Government Employee of the Secretariat of the House of Representatives. Bangkok: The Secretariat of the House of Representatives. (in Thai).

- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้ แทนราษฎร. 2550.

 แนวทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานทางคุณธรรม

 และจริยธรรมของข้าราชการและลูกจ้างส่วน

 ราชการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้ แทน

 ราษฎร. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้ แทน
 สภาผู้ แทนราษฎร.
- Thatthong, Kanut. 2011. **Teaching Thinking:**Learning Management for Development of Thinking. Bangkok: Phetkasem Printing Group. (in Thai).
- ฆนัท ธาตุทอง. 2554. **สอนคิด: การจัดการเรียนรู้** เพื่อพัฒนาการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ-มหานคร: เพชรเกษมการพิมพ์.
- Thongrin, Santat. 2005. **Document of Federal Communication Administrator**.

 Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat

 Open University Press. (in Thai).
- สันทัด ทองรินทร์. 2548. **เอกสารการสอนชุด** การบริหารกิจการสื่อสาร. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Wongkijrungrerng, Worapot and Jittarerk, Atip. 2011. New skills in the future. Education for the 21st Century: 21st Century Skills Rethinking How Students Learn. Bangkok: Openworlds. (in Thai).
- วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์. 2554.
 ทักษะแห่งอนาคตใหม่ การศึกษาในศตวรรษ
 ที่ 21. กรุงเทพมหานคร: Openworlds.

Chantana Papattha is currently a full time lecturer and the assistant to the dean at the Faculty of Mass Communication Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. She obtained a Bachelor's Degree in Computer Education and Multimedia Journalism, a Master's Degree in Computer Technology, and a Doctor of Philosophy in Information and Communication Technology for Education. She is Associate Editor of the International Journal of Learning in Higher Education, Volume 19, Issue 4 and the International Journal of Assessment and Evaluation, Volume 20, Issue 1.

Arttakarn Sattayapanich is currently a full time lecturer and the dean at the Faculty of Mass Communication Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Thailand. He obtained a Bachelor's Degree in Library Arts, a Bachelor's Degree in Advertising, and received a Master's Degree in Mass Communication. He is editor of BrandAge Essential Magazine.